

РЕШЕНИЕ

№ 31128

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **1006** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Р А., ЛНЧ [ЕГН], против решение № 5644/15.12.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, им е отказано да им бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно. Жалбоподателят излага твърдения, че спрямо нея и семейството ѝ са извършени политически преследвания. Изтъква, че административният орган е коментирал съвсем общо обстановката в страната ѝ на произход. По същество се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и моли за отмяна на административния акт.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС чрез юрк. Х. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Твърди, че правилно е преценено, че не са налице предпоставките на чл. 8 и 9 ЗУБ.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-ВР-2731/12.09.2025 г. (per.№ УП-17945/12.09.2025 г.),

подадена от М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Р А., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност - арменец, вероизповедание - християнин, семейно положение – разведена. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на предоставен национален паспорт № ВА3730037, издаден на 15.06.2022 и валиден до 15.06.2032 г.

С кандидата е проведено интервю с рег. № УП 17945 от 24.09.2025 г., в което чуждият гражданин твърди, че е напуснала А., тъй като спрямо нея и децата ѝ бил извършен опит за убийство. Твърди, че е била заплашвана от Министерството на вътрешните работи и КГБ. Посочва, че по време на работата ѝ в министерството спрямо нея е имало сексуални посегателства и психологически тормоз. Напуснала МВД през септември 1995 г., когато се омъжила. Посочва, че след напускането ѝ, семейството ѝ и родителите ѝ били подложени на системен тормоз от властите: претърсвали дома на родителите ѝ, отвели брат ѝ в полицията, изнудвали баща ѝ. Посочва, че през 2000 г. заедно със съпругът и децата ѝ отишли да живеят в А., за където имали издадени визи. Там останали до 2005 г. и работели в [населено място]. През юли 2005 г. се върнали в А., където останали 3 години, но отново били подложени на тормоз от КГБ. Заявява, че през 2008 г. цялото семейство заминали легално за Ш., с латвийски визи, впоследствие в края на 2010 г. се преместили в Испания, където получавала заплахи от КГБ през компютъра. През 2015 г. жалбоподателката заминала сама за Р А., след което била върната в А.. Преместила се последователно в Русия, Полша, Ш., от където през 2019 г. била депортирана в А.. Отново отишла в Русия, в [населено място], където останала до 2024 г., след което отишла в С., където живяла и работела в [населено място]. От [населено място] заминала за [населено място], където пристигнала на 11 март 2025 г., но през месец септември 2025 г. била докарана в България. Посочва, че нейният съпруг и децата ѝ в момента са в Испания.

Чужденката посочва, че не е имала проблеми заради етническата и религиозната си принадлежност. Не е имал проблеми с официалните власти. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е членувала във въоръжена групировка.

Представено е становище от ДАНС с рег. № М-11576/20.11.2025 г. (рег. № УП-17945/04.12.2025 г. на ДАБ при МС), съгласно което Агенцията не възразява да бъде да бъде предоставена на закрила в Р България на чуждата гражданка, в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

От старши експерт в отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“, РПЦ – [населено място], до председателя на ДАБ при МС е изготвено становище рег. № УП-17945/08.12.2025 г., с което, след преценка на събраните по преписката доказателства, се предлага на чужденеца да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

С решение № 5644/15.12.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката. Решението е връчено на лицето лично на 14.01.2026 г. Жалбата е подадена на 22.01.2026 г., видно от поставения входящ номер.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - председател на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ.

Административният акт е в писмена форма, подписан е от издателя си и като цяло отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59 от АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил както бежанската история, така и обстановката в страната на произход – Р А.. Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на разбираем език. В хода на административното производство по общия ред с чужденеца е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което не се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това. Административната преписка е попълнена и с достатъчно доказателства, въз основа на които органът е постановил решението си.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. То е постановено след обстоен анализ на декларираната от жалбоподателя бежанска история, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно А., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателката

обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В проведеното интервю М. Н. не посочва да е била обект на преследване от държавата, не е имала проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската ѝ история става ясно, че е напуснала А., заради преследване от Министерството на вътрешните работи и КГБ, тези твърдения обаче не са подкрепени с доказателства, нито съответстват на данните от справката относно обстановката в А.. От събраните доказателства не се доказва наличие на опасност за сигурността или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален писмен документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя налага да бъде разгледана в случая в светлината на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателката е преминала легално и по своя воля на територията на няколко държави заедно със своето семейство. Няма данни да е била гонена и преследвана. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство арменската гражданка е посочила основателна причина, поради която не би могла да се завърне в А..

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

На следващо място от представената административното производство справка с № МД-02-

574/20.10.2025 г. относно актуалната обстановка в А., се установява, че А. е демократична, суверена, социална и конституционна държава.

След преглед на информацията, съдът приема, че е налице положителна промяна в обществено - политическия живот в А. и подобряване на ситуацията със сигурността.

Въз основа и на тези справки се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко това води до извод, обоснован и от административния орган, че за жалбоподателката не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането ѝ в А..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в А. на жалбоподателката няма да бъдат застрашени нейният живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Тя няма да бъде изложена на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната ѝ бежанска история, нито ситуацията в А. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата, административният орган е постановил законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Р А., ЛНЧ [ЕГН], против решение № 5644/15.12.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да ѝ бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: